

[Jane Oksen]

Vi har meget store udgifter til børnepasning. Vi må se på, hvordan vi får inddrevet bare nogle af de penge, der skyldes. Det handler lige så meget om moral, og jeg forstår slet ikke, at de socialistiske partier ikke mener, at forældre, der betaler for deres børn, ikke skal være solidariske med de forældre, der undlader at betale. Vi skal i udvalget stille en lang række spørgsmål.

Vi takker i øvrigt for den overvejende positive holdning.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg orker ikke at tage en større debat om børn med fru Jane Oksen, men jeg vil gerne rette en enkelt åbenbar misforståelse blandt de mange.

Fru Jane Oksen siger, at når kontanthjælpsmodtagere ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, kan de selv passe deres børn. Jeg vil blot gøre fru Jane Oksen opmærksom på, at hvis man ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, kan man ikke være kontanthjælpsmodtager.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Jeg skal heller ikke forlænge debatten. Jeg er udmærket klar over det, hr. Agerschou siger, men det var netop også derfor, jeg pegede på, at man skulle have indført garantiordninger ved lov, sådan at alle forældrene fik den mulighed, at de kunne trække deres børn ud. Det har Folketinget desværre ikke ønsket at lave en lov om.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Op det ved fru Jane Oksen godt at der er én bestemt god grund til, nemlig at der bare ville gå kuk i det, hvis Folketinget blandede sig. I øjeblikket er det overladt til de lokale myndigheder i samarbejde med forældre- og personaleorganisationer og de ansatte at indføre garantiordninger, og det har vist sig mangfoldige steder, at det kan lade sig gøre.

Jeg er helt overbevist om, at hvis vi herinde forsøgte at trække en ordening ned over hovedet på kommunerne, ville det ende i det rene kludder.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er bare en lille bemærkning til hr. Agerschou. Selvfølgelig er det sådan, at en bistandsmodtager godt kan passe sine børn derhjemme og alligevel stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det ved hr. Agerschou også godt. Det er sådan, at man har mulighed for at få passet sine børn den dag, man bliver tilbudt et arbejde. Sådan er situationen, og der er da også i dette land bistandsmodtagere, som selv passer deres børn derhjemme, for det er på ingen måde ulovligt – heldigvis da.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Jeg vil gerne betro hr. Agerschou, at selvfølgelig så jeg gerne loven strammet så meget, at det blev en pligt for kommunerne ikke at tilbyde pladser til arbejdslediges børn, men jeg kunne godt nøjes med, at vi fik indført, at kommunerne fik mulighed for at sige nej. Nu siger hr. Agerschou, at det kan vi overlade til kommunerne selv at finde ud af. Jamen hvad så med de forældre, der bor i en kommune, hvor man ikke kan finde ud af det? De skal altså ikke have den mulighed.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu er det altid en god idé, hvis man hører efter, hvad der bliver sagt. Jeg er bange for, at hr. Jørgen Winther sad og sov på et tidspunkt, da fru Jane Oksen holdt sin tale. For hvad var det, fru Jane Oksen sagde? Fru Jane Oksen sagde, at når kontanthjælpsmodtagere ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, så kan de selv passe deres børn. Så gør jeg i al stilfærdighed opmærksom på, at sådan forholder det sig ikke. Hvis man ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, kan man ikke være kontanthjælpsmodtager. Det var diskussionen, og så greb hr. Jørgen Winther forstyrrende ind i debatten.

Til sidst vil jeg gerne gøre hr. Jørgen Winther opmærksom på, at vi har altså også problemer med, at kontanthjælpsmodtagere får tilbudt et stykke arbejde, men må sige nej, fordi de passer deres børn hjemme, hvorefter kontanthjælpen ryger, og det er jo heller ikke særlig godt.

Hermed sluttede forhandlingen.